

Dyrenes Beskyttelse
Sekretariatet

23. april 2007
8.9.5.14

Den danske regerings holdning til hval- og sælfangst

Dyrenes Beskyttelse finder på flere afgørende punkter, at den grønlandske holdning til sæl- og hvalfangst er meget problematisk.

Det er den f.eks. når grønlandske sæler bliver fanget med net og lider druknedøden. Det er ulovligt i Danmark, men ikke efter den nugældende grønlandske dyreværnslov.

Det er den grønlandske holdning, når Great Greenland hvert år opkøber og videresælger tusindvis af skind fra canadiske sælunger. Sælunger, som er en del af over 300.000 slagtede sælunger årligt, og hvoraf 15.000 hvert år bliver flået levende.

Det er den når Hjemmestyret overvejer at tillade Great Greenland selv at begynde industrifangst ved Grønland med til dels samme metoder, som anvendes i Canada. Dermed bliver de grønlandske fangersamfund slået i hartkorn med den bestialske industrinedslagning af sæler.

Det er den, når hundreder af små og store hvaler årligt fanges ved Grønland under dybt problematiske forhold. For eksempel blev over en fjerdedel (26,5 %) af de ved Grønland nedlagte vågehvaler i 2005 aflivet med rifler. En fuldstændig utilstrækkelig aflivningsmetode, som resulterede i at vågehvalerne dét år gennemsnitlig var 21 minutter om at dø. Ofte måles døds kampen i timer.

Dette er imidlertid et klart internt grønlandsk anliggende, som Dyrenes Beskyttelse ikke blander sig i på anden måde, end at vi udtrykker vores misbilligelse.

Problemet er imidlertid, at Danmark aktivt arbejder for de grønlandske holdninger til sæl- og hvalfangst i internationale fora og dermed gør de grønlandske holdninger til sæl- og hvalfangst til Danmarks. Dermed gør Danmark sig reelt til fortaler for mishandling af sæler og hvaler. Dette svækker den danske regerings positive holdning til dyrevelfærd i specielt EU og regeringens forsvar for hvalfangstindustrien risikerer at gøre ubodelig skade for forhandlinger om landbrugsdyr og forsøgsdyr. De andre lande må opleve den danske regering som utroværdig, når den både argumenterer for mishandling af hvaler og samtidig advokerer for god dyrevelfærd i f.eks. regler for transport af levende dyr. Tilmed er Grønland ikke med i EU.

Den danske regering arbejder aktivt for mishandling af hvaler med sin rolle i Den Internationale Hvalkommission (IWC). Sidste år var Danmarks den afgørende stemme i IWC ved vedtagelsen af den såkaldte St. Kitts and Nevis deklARATION, som kalder til "normalisering" af IWC. Deklarationen var fremlagt af bla. Japan. En normalisering som ifølge IWC vil sige, at IWC skal tilbage til en rolle udelukkende som forvalter af hvalkvoter. En normalisering, som vel at mærke skal foregå uden hensyntagen til de massive dyrevelfærdsproblemer i hvalfangst, da dyrevelfærd ifølge japanerne ikke er IWC's område. Ved at bakke op om japanernes deklARATION, bakker Danmark ligeledes op om intentionerne om at udelade dyrevelfærd fra IWC's arbejde.

Den danske regering stemte ligeledes sidste år for et forslag om, at den japanske vågehvalsekvote skulle øges med 150 dyr, på trods af at de japanske hvalfangere hører til de ringeste for så vidt angår deres aflivningsmetoders effektivitet.

Ydermere stemte Danmark imod et foreslået hvalreservat i Sydatlanten, bla. med den begrundelse at man kun vil stemme for reservater, hvis alle videnskabsfolk i IWC's videnskabelige komité er for. De japanske videnskabsfolk er selvsagt altid imod, hvorfor Danmark med den indstilling aldrig vil stemme for.

Fremover ønsker den danske regering oven i købet, ifølge et Politiken interview med lederen af den danske IWC-delegation, at udelukke presse og NGO'er fra IWC's møder. Det er beskæmmende, at man på denne måde vil forsøge at imødegå kritik ved simpelthen at arbejde i hemmelighed.

Danmark står dog meget alene med holdningen til sæl- og hvalfangst i EU, hvor der just er fremlagt forslag om, at give kommissionen mandat til i IWC-sammenhæng at forhandle på EU's vegne.

Den danske regerings holdning er uforståelig, da de grønlandske fangere er sikret muligheder for at fange hvaler gennem IWC's kvoter for oprindelige folk. Ved at lægge den linje, som regeringen gør i IWC bliver den grønlandske fangst i stedet identificeret med f.eks. Japans kommercielle hvalfangst, som er karakteriseret ved uhyggeligt ringe dyrevelfærd.

Der er dermed risiko for, at regeringen med sin holdning skader grønlændernes fremtidige muligheder for at fange hvaler, idet det ikke længere vil være muligt at adskille de oprindelige folks fangst fra den kommercielle fangst. Ydermere er det vanskeligt at acceptere, at denne uforståelige politik skal føre til at Danmark undlader at arbejde for eller endda arbejder imod øget dyrevelfærd i hvalfangsten.

Samme risiko løber den danske regering i forbindelse med sin holdning til den canadiske nedslagtning af sæler. Et flertal i Europaparlamentet har med skreven deklARATION nr. 0038/2006 stillet forslag om et importstop for sælskindprodukter fra grønlandssæl og klapmyds, som er de to arter canadierne slagter på isen ved Newfoundland. Forslaget sigter imod stop for canadisk sælskind - ikke grønlandsk! Derfor er produkter fra inuitters fangst af omtalte arter undtaget. Denne undtagelse er dog i fare efter offentliggørelsen af grønlandske planer for industrifangst af sæler.

Belgien har ligesom Italien og Luxembourg fulgt Europaparlamentets beslutning op ved at arbejde for lignende, nationale importforbud. Ifølge udenrigsministeriet overvejer den danske regering at indbringe Belgien for EU, hvis Belgien beslutter sig for at indføre importforbuddet.

For så vidt gælder sælerne er der ligeledes langt fra industrifangsten til den oprindelige grønlandske fangst. Selve indbegrebet af grønlandsk sælskind er det sælskind, som kommer fra den individuelle grønlandske fangers bestræbelser på at opretholde livet ved fangst af dyr. Et billede som ligger langt fra og måske er i direkte modstrid med den storstilede canadiske og kommende grønlandske industrifangst, som har karakter af organiseret dyremishandling. Blandes disse billeder sammen, som det er ved at ske nu, kan forbrugeren kun vælge mellem intet sælskind eller en helhjertet støtte til det blodige slagteri som industrifangsten er. Dette gør den grønlandske sælskindshandel yderst sårbar.

Hverken det danske mandat i den Internationale Hvalfangstkommision eller den danske holdning til et EU-importstop for canadiske sælskind beskytter et oprindeligt folks rettigheder. Angiveligt er det

danske mandat i IWC og den danske holdning til canadiske sælskind konstrueret således for at undgå en gentagelse af firsernes problemer for grønlandsk handel med fangstprodukter i kølvandet på datidens antifangstkampagner - men risikerer nu at få den modsatte effekt.

Samtidig har en AIM-undersøgelse vist, at hele 53 % af den danske befolkning er direkte imod hvalfangst. Kun 5 % er for. 66 % ønsker ikke, at den danske regering skal arbejde for genindførsel af kommerciel hvalfangst.

Arbejdet for øget dyrevelfærd i hval- og sælfangsten bør være det primære og ikke det sekundære. Dyrenes Beskyttelse vil derfor opfordre til, at Regeringen her og nu begynder arbejde for øget dyrevelfærd i forbindelse med hval- og sælfangst. Dette bør blandt andet ske ved at:

- Arbejde for at hensynet til dyrevelfærd indarbejdes i enhver gren af den Internationale Hvalfangstkommissions arbejde.
- Undlade enhver støtte til den japanske fangst af hvaler uanset under hvilket dække den søges givet.
- Arbejde for krav om forbedret dyrevelfærd i oprindelige folks fangst af hvaler og sæler.
- Bakke op om arbejdet for at oprette reservater for hvaler.
- Arbejde for at enhver form for hvalfangst i disse reservater ophører.
- Arbejde imod en dyreværns-mæssigt dybt problematisk grønlandsk industrifangst af sæler
- Arbejde for et EU-importstop for canadiske sælskind.